

[Ministeren for handel, industri og søfart.] især er udformet med henblik på prisinspektora- tet. Ved de nævnte foranstaltninger indskærper man altså de enkelte ansatte deres personlige ansvar. Desuden har de overordnede i prisdirektoratet naturligvis til stadighed deres opmærksomhed henvendt på de særlige problemer, som materialets fortrolige karakter fører med sig.

Man vil altid kunne diskutere effektiviteten af et sådant system, men jeg tror imidlertid, man vil give mig ret i, at det vel i og for sig har vist sig tilstrækkeligt og effektivt. Jeg erindrer i øjeblikket ikke — jeg tilstår, jeg har ikke undersøgt det — andre sager af den art end den, vi her behandler. Naturligvis kan man rejse det spørgsmål, om sagen ikke bør give anledning til, at problemet overvejes endnu mere, og jeg skal ikke være imod at rette en henvendelse til prisdirektoratet og at overveje, om der kan være andre veje til de sikkerhedsforanstaltninger, som jeg for så vidt er enig med det ærede medlem i må være tilstede i en institution af denne karakter.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Første næstformand (Arnth Jensen): De under punkterne 2 og 3 på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde; men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 137 af 30. marts 1946 om anvendelsen af efterbetalings- og bødebeløb vedrørende indkomst- og formueskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond i finansårene 1945-46—1948-49.

(Anden behandling [findes i tidenden sp. 2351].)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget.

vedtoges med 80 stemmer mod 4; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget vil nu blive oversendt til lands- tinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v., jfr. lov nr. 77 af 4. marts 1949.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2351).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 85 stemmer mod 4; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget vil nu blive oversendt til lands- tinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for handel, indu- stri og søfart af Viggo Starcke.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 2238).

Forespørgeren (Viggo Starcke): Rågummi er en råvare. Det er en ren, uforarbejdet vare, et rent naturprodukt, som består af den koagulerede gummimælk, plantesaft, som derefter vales ude på tilblivelsesstedet, væsentlig i Britisk Malaya. Rågummi er en todfri vare som uforarbejdet vare og anvendes til forskellige ting, bl. a. til rågummi- såler i skotøjsindustrien. Rågummi impor- teres praktisk talt altid i plader.

Under krigen var det ifølge bekendtgørelse fra handelsministeriet nr. 221 af 1. maj 1940 forbudt at anvende rågummi til skosåler. Dette forbud blev hævet ved bekendtgørelse nr. 151 af 16. februar 1949, dog således at rågummi stadig krævede bevilling og var på bunden liste. I juni måned og senere i august måned i fjor blev der udstedt bevil- linger til import af henholdsvis 20 t og 40 t rågummi.